

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva încheierii Judecătoriei Rezina din 27 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, declarat de către condamnatul,

Valac Pavel Grigore, născut la 17 septembrie 1980,

originar și domiciliat în s. Codreanca, r-l Strășeni

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în instanța de fond: 14.03.2013-27.03.2013;
2. în instanța de recurs: 26.04.2013-28.05.2013

C O N S T A T Ă:

1. Prin încheierea Judecătoriei Rezina din 04.01.2012, în privința lui Valac P.G. au fost aplicate prevederile retroactivității legii penale, potrivit căreia acțiunile lui au fost reîncadrate din art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, în art. 105 Cod contravențional, fără stabilirea sancțiunii contravenționale în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

De asemenea, s-a menținut condamnarea lui Valac P.G. prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2008, prin care a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei definitive în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, 14 ani și 10 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. La 13 martie 2013 condamnatul a înaintat cerere, privind liberarea condiționată de pedeapsă penală înainte de termen, în baza art. 91 Cod penal.

3. Prin încheierea Judecătoriei Rezina din 27 martie 2013, a fost respinsă ca nefondată cererea condamnatului, privind liberarea condiționată de pedeapsă penală înainte de termen.

În motivarea soluției adoptate, instanța de judecată a menționat că condamnatul nu întrunește condițiile prevăzute în art. 91 Cod penal și liberarea condiționată înainte de termen de la executarea pedepsei penale este prematură, dînsul nu a stat pe calea corijării, ca urmare instanța consideră imposibilă corectarea condamnatului fără executarea deplină a pedepsei.

4. Nefiind de acord cu încheierea sus menționată, condamnatul a declarat recurs, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie admisă cererea de liberare condiționată de pedeapsă înainte de termen, invocînd că instanța de fond a ignorat faptul restituirii integrale a prejudiciului cauzat a participat la muncă neremunerată, a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, încălcări de regim nu are, are loc permanent de trai în or. Codreanca, r-l Strășeni.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, a fost respins, ca nefondat, recursul declarat și menținută încheierea contestată. Decizia a devenit irevocabilă.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că, din materialele cauzei, rezultă că condamnatul este caracterizat satisfăcător, este încadrat în câmpul muncilor remunerate și neremunerate, însă ultimul execută pedeapsa pentru o infracțiune gravă și alta mai puțin gravă.

Astfel, instanța de recurs a concluzionat că condamnatul nu întrunește toate condițiile obligatorii prevăzute de art. 91 Cod penal, fapt ce duce la constatarea că liberarea condamnatului de pedeapsă înainte de termen este prematură.

6. La 19 august 2013 condamnatul declară recurs în anulare, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești adoptate pe caz, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie admisă cererea de liberare condiționată de pedeapsă înainte de termen, invocând nemotivarea de către instanțele de judecată a soluției adoptate, la baza acestor hotărâri s-au pus numai declarațiile reprezentanților organelor de stat, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

7. Verificând argumentele recursului în anulare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

Instanța de recurs menționează, că noțiunea de „hotărâri judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac” nu cuprinde încheierile adoptate de către judecătorul de instrucție, dar se referă la sentințele adoptate de instanțele de judecată, care au parcurs căile ordinare de atac.

Totodată, Colegiul penal reține că, la 27.10.2012 a intrat în vigoare Legea nr. 66 din 05.04.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală. Potrivit pct. 144 al art. (1) din legea menționată, prevederile expuse în alin. (2) și (3) din art. 452 Cod de procedură penală, au fost abrogate.

Reieșind din prevederile legale enunțate mai sus, condamnatul Valac P.G. nu este în drept să atace decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, prin care a fost menținută încheierea Judecătoriei Rezina din 27 martie 2013, deoarece hotărârile adoptate conform art. art. 469-472 Cod de procedură penală, adică încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor referitor la executarea hotărârilor judecătorești, pot fi atacate de către persoanele interesate, în termen de 15 zile, cu recurs care se judecă conform prevederilor titl. II cap. IV secț. a 2-a § 2 din Partea specială.

Astfel în speța dată, condamnatul a epuizat toate căile de atac prevăzute de legislația în vigoare, și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, nu mai poate fi supusă căilor extraordinare de atac, deoarece legislatorul nu prevede o astfel de procedură.

Reieșind din cele menționate, se impune soluția inadmisibilității recursului în anulare declarat de condamnat, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece nu este prevăzută o asemenea cale de atac pentru încheierea adoptată în ordinea prevederilor art. 469-472 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1) Cod procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare împotriva încheierii Judecătoriei Rezina din 27 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, declarat de către condamnatul **Valac Pavel Grigore**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:	Nicolae Gordilă
-------------------	------------------------